

Oldřich Kopal

narozen 4.2.1931

Jak ses dostal k lezení?

První skály jsem viděl ještě za války, když jsem k nim s maminkou chodil sbírat borůvky. Bydlel jsem u Turnova a do Skaláku to bylo jenom kousek. Nejdříve jsem z nudy oblézal skály sám, ale už ve čtrnácti jsem poznal partu kluků zapálených pro lezení, ve které byli J. Koucký, V. Kalfet, R. Kuchař, B. Svatoš, B. Nejedlo, J. Jech, A. Gréf a J. Kysela. Moc jsem toho o lezení nevěděl, ale učil jsem se od starších kluků, kteří už přeci jenom trochu lezli. Do Tater jsem vyjel poprvé v roce 1949, na cvičitelský kurz. Nejčastěji jsem lezl s K. Cermanem, B. Svatošem a R. Kuchařem a nejvíce samozřejmě ve Skaláku a v Tatrách..

Přelezené cesty, kterých si nejvíce vážíš?

První vážnou cestou bylo první zimní přežení Hokejky na Lomničák a pak zimní přežení Weberovky na Malý Kežmarák. Když jsem se v padesátých letech dostal do reprezentačního družstva, udělali jsme s Karlem Cermanem letní přechod Vysokých Tater za čtyři dny. Do prvních zahraničních hor jsem vyrazil v roce 1955, byly to francouzské Alpy a hned Mont Blanc. O rok později jsme si ve stejné oblasti dali na rozlezení Východní stěnu Gréponu. Říkám na rozlezení, ale na vrcholu jsme toho měli plné zuby. O dva roky později jsme měli s R. Kuchařem 8. přelez asi kilometr dlouhé Magnoneho cesty v západní stěně Petit Dru a to pouze s deseti skobami a několika klíny.

Na Kavkaz jsme vyrazili až v roce 1958 a vylezli na Elbrus. Roku 1959 jsme udělali prvopřelety na Donguz Orun (stěnu, kterou udělala gruzínská lezecká jednička M. Chergiani), jenže my jsme to lezli nějak jinak a v průvodcích je to uváděno jako Varianta Chergianihho cesty. Druhý prvopřelet na Kavkaze byl na Nakratau. Kopec se nám zalíbil a tak jsme na něm následně udělali dva prvovýstupy: Severní stěna středem, (K. Cerman, O. Kopal, R. Kuchař) a Severní stěna, pravé žebro, (K. Cerman, O. Kopal, J. Mašek a M. Matras). Husarský kousek se nám podařil v roce 1962 s R. Kuchařem a Z. Zibrinem na pětitisícovce Dychtau. Vitalij Abalakov tuto cestu lezl týden, my pouze s jedním bivakem! Zúčastnil jsem se i Alpiniády v Mongolsku, lezl na Pamíru, Ťan-šanu i na Mount McKinley.

Počet prvovýstupů?

Těch mám na písku asi patnáct až dvacet. Ve Skaláku například Plátkova stěna na Sfingu (J. Plátek, O. Kopal), Střední piliř na Dračí zub (B. Nejedlo, O. Kopal, V. Karoušek), Nejedlova cesta na Ottovu věž (B. Nejedlo, O. Kopal), Severní stěna na Kapelníka (L. Mejstnar, O. Kopal, I. Burda), Severní hrana na Dominstein (O. Kopal, R. Kuchař) a ještě řadu dalších. V Tatrách jsme udělali prvovýstupy na SV stěnu Malého Pyšného štítu (K. Cerman, O. Kopal, G. Körtvélyessi, A. Puškáš) a na Javorový štít středem severní stěny (K. Cerman, O. Kopal, R. Kuchař).

Cesta, které si nejvíce vážíš?

Tak určitě už zmíněný přelez Magnoneho na Petit Dru a na písku Údolní spára na Hlásku v Teplických skalách. Tato cesta tenkrát vzbudila mezi místními lezci velký ohlas a nám to udělalo dobré jméno.

Co pro Tebe znamená horolezectví?

Je to souzvuk duše, těla a velkého kamarádství. V lezení jsem měl i pocit volnosti a svobody, zvláště za války a za komunistů. To jsme si ve skalách mohli zanadávat...

Olda ve svých téměř sedmdesáti letech v Jižním traverzu na Suchých skalách

